

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2156**z dnia 14 października 2020 r.****określające warunki techniczne skutecznego wdrożenia opcjonalnego wspólnego systemu Unii Europejskiej w zakresie oceny gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/2155 ⁽²⁾ ustanowiono opcjonalny wspólny system Unii Europejskiej w zakresie oceny gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, tj. definicję wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci oraz wspólną metodologię do jego obliczania.
- (2) System ten jest fakultatywny dla państw członkowskich. Te państwa członkowskie, które decydują się na wspólny system, powinny go wdrożyć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem delegowanym 2020/2155.
- (3) Warunki techniczne skutecznego wdrożenia opcjonalnego wspólnego systemu Unii Europejskiej w zakresie oceny gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci mają zostać określone szczegółowo w akcie wykonawczym.
- (4) Ocenę gotowości budynków i modułów budynków do obsługi inteligentnych sieci w ramach systemu wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci na potrzeby wydania świadectwa dotyczącego wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci powinni przeprowadzać wykwalifikowani lub akredytowani eksperci prowadzący działalność na własny rachunek lub zatrudnieni przez organy publiczne lub przedsiębiorstwa prywatne.
- (5) W przypadku gdy państwa członkowskie uznają to za stosowne, eksperci akredytowani do celów certyfikacji charakterystyki energetycznej budynków lub do celów kontroli systemów ogrzewania, systemów klimatyzacji i połączonych systemów ogrzewania lub klimatyzacji i wentylacji zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE lub do przeprowadzania audytów energetycznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE ⁽³⁾ powinni móc być uznani za kompetentnych również do celów oceny gotowości budynków lub modułów budynków do obsługi inteligentnych sieci.
- (6) Państwa członkowskie, które zdecydują się na wdrożenie systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci powinny mieć możliwość wdrożenia fazy testowej zgodnie ze szczegółowymi informacjami przedstawionymi w niniejszym rozporządzeniu. Żadne przepisy nie są uważane za konieczne w odniesieniu do takiej fazy badania, chyba że państwo członkowskie uzna, że ich kontekst krajowy wymaga takiego ustawodawstwa. W trakcie fazy testowej należy umożliwić gromadzenie informacji zwrotnych w celu skorygowania warunków wdrożenia systemu i przygotowania przeglądu niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2155.
- (7) Wdrożenie programu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci powinno umożliwić właścicielom budynków lub modułów budynków bądź innym zainteresowanym stronom związanym z budynkiem lub modułem budynku, np. stronom związanym z budynkiem lub modułem budynku, takim jak zarządcy budynków, ocenę gotowości swoich budynków lub modułów budynków do obsługi inteligentnych sieci. Jednak świadectwo dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci powinno być wydawane wyłącznie na podstawie takiej oceny, gdy jest ona przeprowadzana przez wykwalifikowanego lub akredytowanego eksperta.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 26 dyrektywy 2010/31/UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2155 z dnia 14 października 2020 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE poprzez ustanowienie opcjonalnego wspólnego systemu Unii Europejskiej w zakresie oceny gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci (zob. s. 9 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowo warunki techniczne skutecznego wdrożenia opcjonalnego wspólnego systemu Unii Europejskiej w zakresie oceny gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci ustanowionego w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/2155.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie definicje zawarte w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/2155.

Stosuje się również następującą definicję:

„warunki dotyczące wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci« oznaczają warunki techniczne skutecznego wdrożenia opcjonalnego wspólnego systemu Unii Europejskiej w zakresie oceny gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, ustanowionego rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/2155.”.

Artykuł 3

Akredytacja i kwalifikacja ekspertów ds. wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci

1. W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o wdrożeniu systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci mogą one zdecydować, że eksperci, którzy są akredytowani lub posiadają kwalifikacje do wydawania świadectw charakterystyki energetycznej lub do przeprowadzania kontroli systemów ogrzewania, systemów klimatyzacji, połączonych systemów ogrzewania lub klimatyzacji i wentylacji zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE lub do przeprowadzania audytów energetycznych zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE, są również kompetentni do wydawania świadectw dotyczących wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci. W takim przypadku państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ustanowieniu dodatkowych wymogów dla tych ekspertów, aby mogli kwalifikować się do wydawania świadectw dotyczących gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci, w szczególności w odniesieniu do ich szkoleń.
2. Państwa członkowskie udostępniają publicznie informacje o kwalifikacjach ekspertów odpowiedzialnych za ocenę gotowości do obsługi inteligentnych sieci.
3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą udostępniać publicznie regularnie aktualizowane listy wykwalifikowanych lub akredytowanych ekspertów lub regularnie aktualizowane wykazy akredytowanych spółek, które oferują usługi takich ekspertów. Państwa członkowskie mogą stosować w tym celu te same środki co w przypadku ekspertów ds. certyfikacji i inspekcji dotyczących charakterystyki energetycznej na podstawie art. 17 dyrektywy 2010/31/UE.

Artykuł 4

Wydawanie świadectwa dotyczącego wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci i warunki jego stosowania

1. Każdy podmiot gospodarczy może się zwrócić do ekspertów, o których mowa w art. 3, o ocenę gotowości do obsługi inteligentnych sieci i świadectwo dla danego budynku lub modułu budynku.
2. Ekspert weryfikuje wiarygodność informacji zgromadzonych na potrzeby oceny gotowości budynku lub modułu budynku do obsługi inteligentnych sieci oraz na potrzeby świadectwa dotyczącego wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci.
3. W stosownych przypadkach przy ocenie gotowości budynku lub modułu budynku do obsługi inteligentnych sieci ekspert może uwzględnić inne wskaźniki regionalne lub krajowe oraz związane z nimi metody oceny.

4. Świadectwo dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci powinno być wydawane wyłącznie na podstawie oceny przeprowadzonej przez wykwalifikowanego lub akredytowanego eksperta.
5. Świadectwo dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci obejmuje elementy wymienione w załączniku IX do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2155.
6. Ważność świadectwa dotyczącego wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci nie może przekraczać 10 lat. Jednakże w przypadku znaczącej zmiany budynku lub modułu budynku, która miałaby wpływ na początkową ocenę gotowości do obsługi inteligentnych sieci, zaleca się wydanie nowego świadectwa.

Artykuł 5

Powiązania ze świadectwami charakterystyki energetycznej i systemami kontroli

1. Państwa członkowskie, które decyduje się na wdrożenie systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, mogą powiązać wydanie świadectwa dotyczącego wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci z systemem certyfikacji charakterystyki energetycznej lub z systemem kontroli systemów ogrzewania, klimatyzacji i połączonych systemów ogrzewania lub klimatyzacji i wentylacji zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE lub ze swoim systemem audytów energetycznych na podstawie dyrektywy 2012/27/UE.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że powiązanie z tymi systemami jest obowiązkowe, w którym to przypadku wydaje się świadectwo dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci, w każdym przypadku gdy musi zostać wydane świadectwo charakterystyki energetycznej, lub że jest ono dobrowolne, w którym to przypadku świadectwo dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci wydaje się wyłącznie na wniosek podmiotu gospodarczego.
3. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują o powiązaniu systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci z systemem certyfikacji charakterystyki energetycznej lub kontrolami bądź systemem audytów energetycznych, mogą się one opierać na niezależnym systemie kontroli stosowanym już w odniesieniu do tego systemu.

Artykuł 6

Samoocena

1. Do dnia 1 kwietnia 2021 r. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej ramy umożliwiające właścicielom budynków, użytkownikom budynków i innym zainteresowanym stronom ocenę gotowości budynku lub modułu budynku do obsługi inteligentnych sieci. Państwa członkowskie mogą dostosować lub uzupełnić te ramy do wykorzystania w ich kontekście krajowym.
2. W przypadku gdy gotowość budynku lub modułu budynku do obsługi inteligentnych sieci jest oceniana przez właścicieli budynków, użytkowników budynków lub inne zainteresowane strony bez udziału eksperta, nie może to prowadzić do wydania świadectwa dotyczącego wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci.

Artykuł 7

Monitorowanie i promocja systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci

1. W przypadku gdy państwa członkowskie podejmą decyzję o wdrożeniu systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, eksperci działający w na terytorium danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich przekazują dane na temat wydanych przez siebie świadectw dotyczących wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci organom krajowym lub, w stosownych przypadkach, organom regionalnym danych państw członkowskich, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie, które zdecydują się na wdrożenie systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, co roku przekazują Komisji informacje o liczbie świadectw dotyczących gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci wydanych na ich terytorium oraz powiązane dane statystyczne, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
3. W oparciu o konsultacje z państwami członkowskimi, ekspertami i zainteresowanymi stronami, oraz w oparciu o dane przekazane przez ekspertów Komisja monitoruje ugruntowywanie się na rynku systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci.
4. Państwa członkowskie, które zdecydują się na wdrożenie systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, mogą ustanowić dodatkowe środki w celu wsparcia ugruntowywania się przedmiotowego systemu. Takie środki mogą być ustanawiane i zgłaszane w kontekście długoterminowych strategii renowacji wymaganych na podstawie art. 2a dyrektywy 2010/31/UE.

Artykuł 8

Testowanie systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci

1. Państwa członkowskie mogą podjąć – na poziomie krajowym – niewiązącą fazę badania w ramach systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci.
2. Fazy testowe na szczeblu krajowym można rozpocząć od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie, które przeprowadzają krajową fazę testową, przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające powiązane informacje zwrotne w terminie 6 miesięcy od zakończeniu fazy testowej.
4. Państwa członkowskie określają wszystkie ustalenia dotyczące krajowych faz testowych. Obejmują one między innymi czas trwania, etapy, rodzaje budynków i strefy geograficzne, których dotyczą, aspekty struktury wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, które to aspekty są testowane, ustalenia dotyczące gromadzenia informacji zwrotnych, kryteria wyboru ekspertów przeprowadzających oceny wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci, decyzję o tym, czy w ramach fazy testowej ustanawia się niezależny system kontroli, decyzję o wydawaniu i udostępnianiu świadectw podmiotom gospodarczym podczas fazy testowej oraz, w stosownych przypadkach, wyznaczenie strony trzeciej w celu zarządzania fazą testową.
5. Po zakończeniu krajowych faz testowych państwa członkowskie oceniają wyniki i podejmują decyzję, czy wdrożą system wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci.
6. Państwa członkowskie, które planują przeprowadzenie krajowej fazy testowej, powiadamiają Komisję przed uruchomieniem fazy testowej, wskazując również odpowiednie ustalenia.
7. Komisja wspiera państwa członkowskie, które realizują fazę testową wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci na poziomie krajowym poprzez zapewnienie ram, o których mowa w art. 6 niniejszego rozporządzenia, oraz poprzez wspieranie wymiany informacji i dobrych praktyk.
8. Komisja, w porozumieniu z państwami członkowskimi, monitoruje fazy testowe systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci.
9. Państwa członkowskie, które zdecydują się na przeprowadzenie fazy testowej, mogą uwzględnić w swoich sprawozdaniach dla Komisji analizę lub ocenę danych zgromadzonych przez ich krajowych ekspertów. Komisja bierze pod uwagę takie krajowe analizy lub oceny w celu dalszego rozwoju wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci i powiązanej metodologii.

Artykuł 9

Przegląd

Komisja może, w stosownych przypadkach, dokonać przeglądu niniejszego rozporządzenia do dnia 1 stycznia 2026 r. w świetle zdobytego doświadczenia i postępów poczynionych w trakcie jego stosowania.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Monitorowanie wdrożenia systemu wskaźników gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci

1. W odniesieniu do każdego wydanego świadectwa, dane dotyczące następujących kategorii, o ile są dostępne, są zgłaszane przez ekspertów do organów krajowych lub, w stosownych przypadkach, do organów regionalnych:
 - a) rodzaj budynku lub modułu budynku;
 - b) całkowita powierzchnia użytkowa budynku lub modułu budynku;
 - c) klasa gotowości do obsługi inteligentnych sieci;
 - d) całościowa punktacja w zakresie gotowości do obsługi inteligentnych sieci;
 - e) punktacje w zakresie gotowości do obsługi inteligentnych sieci w odniesieniu do trzech kluczowych funkcjonalności gotowości do obsługi inteligentnych sieci zasygnalizowane w załączniku IA do dyrektywy 2010/31/UE i w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/2155;
 - f) punktacje w zakresie gotowości do obsługi inteligentnych sieci w odniesieniu do kryteriów oddziaływania wskaźnika gotowości budynków do obsługi inteligentnych sieci określonych w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2155.
 2. Państwa członkowskie mogą wybrać najskuteczniejsze podejście do gromadzenia tych danych. Mogą się one opierać na swoich bazach danych dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej, jeżeli są one dostępne.
 3. Państwa członkowskie corocznie przekazują Komisji dane zgromadzone zgodnie z wymogami określonymi w pkt 1. Roczne sprawozdanie dla Komisji zawiera, o ile są dostępne, co najmniej następujące informacje:
 - a) liczba wydanych świadectw dotyczących wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci ogółem, całościowy rozkład klas gotowości do obsługi inteligentnych sieci, zgodnie z załącznikiem VIII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2155, oraz dane statystyczne dotyczące charakterystyki energetycznej budynków i modułów budynków, dla których wydano świadectwa dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci;
 - b) dane statystyczne dotyczące budynków, dla których w roku sprawozdawczym wydano świadectwa dotyczące wskaźnika gotowości budynku do obsługi inteligentnych sieci, z uwzględnieniem udziału świadectw dotyczących:
 - 1) budynków mieszkalnych i niemieszkalnych;
 - 2) budynków jednorodzinnych;
 - 3) wielorodzinnych budynków mieszkalnych;
 - 4) budynków niemieszkalnych o całkowitej powierzchni użytkowej nie większej niż 1 000 m²;
 - 5) budynków niemieszkalnych o całkowitej powierzchni użytkowej większej niż 1 000 m²;
 - c) rozkład klas gotowości do obsługi inteligentnych sieci zgodnie z załącznikiem VIII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2155 dla każdej z następujących kategorii budynków:
 - 1) budynków jednorodzinnych;
 - 2) wielorodzinnych budynków mieszkalnych;
 - 3) budynków niemieszkalnych o całkowitej powierzchni użytkowej nie większej niż 1 000 m²;
 - 4) budynków niemieszkalnych o całkowitej powierzchni użytkowej większej niż 1 000 m².
 4. W przypadku gdy pozwalają na to dostępne dane, państwa członkowskie mogą przedstawić bardziej szczegółowe dane statystyczne, z rozróżnieniem rodzajów budynków, np. budynków szkolnych, budynków służby zdrowia lub budynków zabytkowych.
-